

Õiguskantsler

Tanel Ross
juhatuse esimees
Eesti Haigekassa
info@haigekassa.ee

Teie 19.02.2013 nr 1-6/301-2

Meie 18.06.2013 nr 7-4/130163/1302766

Ettepanek

Piiriülene ravikindlustus teises liikmesriigis elavale Eesti töövõimetuspensionärile

Austatud Tanel Ross

Teile teadaolevalt pöördus minu poole avaldaja, kes soovis hinnangut, kas olete talle kui Eesti töövõimetuspensionäri saajale tema elukohariigile vormikohast tõendit E121 väljastades rikkunud põhiõiguste ja –vabaduste tagamise põhimõtet ning hea halduse tava.

Analüüsinud avaldusalust asja, leian, et **järgisite avaldajale vormikohast tõendit E121 väljastades põhiõiguste ja –vabaduste tagamise põhimõtet ning hea halduse tava. Küll aga olen seisukohal, et oleksite põhiõiguste ja –vabaduste tagamise põhimõttest ning hea halduse tavast tulenevalt pidanud pärast seda, kui Teil pidi olema tekkinud põhjendatud kahtlus avaldaja tegeliku elukoha osas, hindama Teie väljastatud vormikohasel tõendil E121 olevate andmete õigsust.**

Teen Teile ettepaneku uuendada avaldajale vormikohase tõendi E121 väljastamise menetlus ja hinnata, kas kõnealune tõend kajastab õigesti avaldaja elukoha muutuse kuupäeva.

Palun Teil mulle hiljemalt 31.07.2013 teatada, kas ja kuidas olete minu ettepanekut järginud.

Järgnevalt selgitan Teile, kuidas ma sellisele seisukohale jõudsin. Selleks kirjeldan Teile esmalt avalduse asjaolusid ja menetluse käiku (I). Seejärel kujundan kehtivale õigusele tuginedes mulle menetluses teatavaks saanud asjaolude pinnalt oma seisukoha (II).

I Asjaolud ja menetluse käik

1. Avaldaja oli enda sõnul aasta aega elanud registreeritud alalise elanikuna Saksamaal. Seal töötas ta alates 2012. a maist kuni 31.08.2012 ning tema Saksa tööandja tasus selle perioodi eest kindlustusmaksed AOK Rheinland/Hamburg-Rheinland Die Gesundheitskasse'le. Viimane

Õiguskantsleri Kantselei

Kohtu 8, 15193 TALLINN. Tel 693 8404. Faks 693 8401. info@oiguskantsler.ee www.oiguskantsler.ee

tagas avaldajale seetõttu ravikindlustuskaitse. Avaldaja polnud aga alaliselt teise Euroopa Liidu (edaspidi EL) liikmesriiki elama asumisest Eesti rahvastikuregistris, Eesti Haigekassa ega Sotsiaalkindlustusametit teavitanud. Seetõttu oli ta Saksamaal töötamise ajal registreeritud ka Eesti rahvastikuregistris ning sai Sotsiaalkindlustusametilt Eesti alalise elanikuna töövõimetuspensioni ja Eesti Haigekassa tagas talle kui Eesti töövõimetuspensioni saajale ravikindlustuse. Seega oli avaldajale alates 2012. a maist kuni 31.08.2012 tagatud ravikindlustuskaitse nii Saksamaal kui ka Eestis.

Alates 01.09.2012 kuni 18.12.2012 polnud avaldaja enam Saksamaal tööga hõivatud. AOK Rheinland/Hamburg-Rheinland Die Gesundheitskasse tagas avaldajale aga ka sel perioodil ravikindlustuskaitse. Saksa kindlustusandja nõudis seepärast avaldajalt kindlustusmaksete tasumist tagantjärele (kokku 600 eurot).

Eesti rahvastikuregistri andmetel oli kuni 12.12.2012 avaldaja alaline elukoht Eestis. Avaldaja esitas 21.12.2012 Eesti Haigekassale avalduse vormikohase tõendi E121 (tõend, millega pensionär tõendab oma elukohariigis, et tema ravikulud katab teine liikmesriik) saamiseks. Eesti Haigekassa lõpetas 29.12.2012 avaldajale ravikindlustuse Eestis tagamise ja väljastas talle vormikohase tõendi E121. Seega oli Eesti Haigekassa taganud avaldajale kui Eestis töövõimetuspensioni saajale Eestis ravikindlustuse täiel määral ka perioodil 01.09.2012 kuni 28.12.2012.

Avaldaja pöördus 11.01.2013 Eesti Haigekassa poole sooviga teada saada, kas vormikohase tõendi E121 punktis 6 olevat kuupäeva „29.12.2012” on võimalik muuta ja kirjutada selle asemele „01.09.2012”. Eesti Haigekassa keeldus kuupäeva muutmast. Seepeale kirjutas avaldaja Eesti Haigekassale uuesti 15.01.2013. Eesti Haigekassa vastas avaldajale, et vormikohase tõendi väljastamisel on aluseks võetud isiku avaldus, Sotsiaalkindlustusameti kanne isiku töövõimetuspensioni kohta ja rahvastikuregistri kanne.

Eesti Haigekassa sai 17.01.2013 AOK Rheinland/Hamburg-Rheinland Die Gesundheitskasse'lt kirja, milles avaldaja Saksamaa kindlustusandja teatas, et ei saa avaldajat vormikohase tõendi E121 alusel Saksamaal registreerida, kuna avaldaja töötab Saksamaal.

2. Avaldaja palus mul kontrollida, kas Eesti Haigekassa on talle vale kuupäeva sisaldavat E121 vormi väljastades järginud põhiõiguste ja –vabaduste tagamise põhimõtet ning hea halduse tava.

3. Võtsin avalduse menetlusse ning pöördusin teabe ja selgituste saamiseks Teie poole.

4. Vastasite mulle, et Teil puuduvad andmed selle kohta, mis ajast alates oli avaldaja kindlustatud Saksamaal ning mille eest Saksamaa pädev asutus avaldajalt 600 eurot nõuab. Küll aga möönsite, et avaldaja oli Teid teavitanud asjaolust, et Saksamaa pädev asutus küsib seda summat avaldaja käest kindlustuse eest.

Lisaks selgitasite, et Saksamaal töötamise perioodil oleks avaldajale pidanud ravikindlustuskaitse tagama tema töökohariik ehk Saksamaa. Perioodil, mil avaldaja Saksamaal enam ei töötanud, tulnuks Saksamaal elamist käsitada selles riigis viibimise, mitte alalise elamisena, sest avaldaja polnud kumbagi riiki oma alalise elukoha muutmisest teavitanud. Sellisel juhul oleks avaldaja kindlustusandjaks olnud Eesti Haigekassa tingimusel, et avaldaja ei töötanud enam Saksamaal või tal polnud Saksamaal tagatud ravikindlustuskaitset muudel alustel (nt Saksamaalt pensioni saamise tõttu).

Märkisite, et avaldaja probleemi lahendamiseks olete nõus avaldajale väljastama Euroopa ravikindlustuskaardi asendussertifikaadi perioodiks 01.09.2012 kuni 28.12.2012 ning saatma selle Saksamaa pädevale asutusele. Peale selle selgitasite, et edaspidi tuleks avaldajal siis, kui ta ravikindlustus Saksamaal lõpeb ning ta ei saa Saksamaa pädevalt asutuselt pensioni, kindlustuse katkemise vältimiseks pöörduda vormikohase tõendi E121 saamiseks kohe Teie poole.

II Minu hinnang

5. Asjas on küsimus, kas olete avaldajale väljastanud avaldaja elukoha muutust õigesti peegeldava vormikohase tõendi E121. Sellele küsimusele vastamisel hindan esmalt, kes oli perioodil 01.09.2012 kuni 18.12.2012 kohustatud avaldajale ravikindlustuskaitse tagama (p-d 7—9). Teiseks selgitan, millised õiguslikud tagajärjed vormikohase tõendi E121 väljastamine ja elukohajärgsele asutusele esitamine kaasa toob (p-d 10 ja 11). Kolmandaks hindan, millistele andmetele tuginedes pidite avaldajale kõnealuse tõendi väljastama (p-d 12—17). Neljandaks võtan seisukoha, kas oleksite põhjendatud kahtluse korral pidanud omal algatusel hindama avaldajale väljastatud vormikohasel tõendil E121 olevate andmete õigsust (p-d 18—22).

6. Järgnevalt püüan neile küsimustele nende esitamise järjekorras vastata. Selle tegemisel tuginen Euroopa Liidus piiriülese sotsiaalse kaitse, sh ravikindlustuskaitse, tagamist reguleerivale Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 29.04.2004 määrusele nr 883/2004 (edaspidi *koordineerimismäärus*), Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 16.09.2009 määrusele nr 987/2009, milles sätestatakse määruse nr 883/2004 rakendamise kord, (edaspidi *rakendusmäärus*) ning sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni asjassepuutuvatele juhistele-soovitustele ja asjakohastele Euroopa Kohtu lahenditele.

Kes pidi perioodil 01.09.2012 kuni 18.12.2012 avaldajale ravikindlustuskaitse tagama

7. Koordineerimismäärus sätestab juhud, millises olukorras millise liikmesriigi õigusakte kohaldatakse. Nähtuvalt koordineerimismääruse art 11 lõikest 1 kohaldatakse koordineerimismääruse reguleerimisalasse kuuluvate isikute suhtes üksnes ühe liikmesriigi õigusakte, mis määratakse kindlaks koosõlas selle määrusega. Seega ei saa koordineerimismääruse järgi osutada võimalikuks, et ühe juhtumi korral kohaldatakse samaaegselt kahe liikmesriigi õigusakte. See tähendab, et konkreetsel juhul tuleb koordineerimismäärusest leida asjaolusid arvestades sobivaim reegel ning selle järgi määrata kindlaks, millise liikmesriigi õigusaktid kohalduvad. Järgnevalt sellist reeglit otsingi, et vastata küsimusele, kes pidi perioodil 01.09.2012 kuni 18.12.2012 avaldajale ravikindlustuskaitse tagama.

8. Avaldusest selgus, et alates 2012. a maist kuni 31.08.2012 töötas avaldaja Saksamaal. Koordineerimismääruse art 11 lg 3 punkti a järgi kohaldatakse liikmesriigis töötava isiku suhtes selle liikmesriigi õigusakte. Koosõlas koordineerimismääruse art 16 lõikega 2 ja artikliga 31 tähendab see avaldusalusesse asja puutuvalt, et alates 2012. a maist kuni 31.08.2012 kohaldus Saksa õigus.

9. Perioodil 01.09.2012 kuni 18.12.2012 polnud avaldaja enam Saksamaal tööga hõivatud. Küll aga sai ta Sotsiaalkindlustusametilt Eesti töövõimetuspension. Ravikindlustuskatte pidi avaldajale kui pensionärile nähtuvalt koordineerimismääruse artiklist 23, artiklist 24, artiklist 25, artiklist 27 ja artiklist 29 tagama seetõttu Eesti.

Vormikohase tõendi E121 väljastamise ja elukohajärgsele asutusele esitamise õiguslik tagajärg

10. Rakendusmääruse art 24 lg 3 järgi on kindlustatud isik koordineerimismääruse artiklites 22, 24, 25 ja 26 sätestatu kohaldamisel kohustatud end registreerima elukohajärgses asutuses. Tema õigust saada elukoha liikmesriigis mitterahalisi hüvitisi tõendatakse dokumendiga, mille pädev asutus on väljastanud kindlustatud isiku või elukohajärgse asutuse taotlusel. Selle dokumendi vormi (E121) on kehtestanud sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjon. Euroopa Kohus on leidnud, et oma loomult on kõnealune dokument (E121) deklaratiivne ja sellega pensioni maksev asutus pelgalt tõendab, et kui inimene elaks tema liikmesriigi territooriumil, oleks tal ravikindlustus.¹ Seepärast ei tekita, muuda ega lõpeta vormikohane tõend E121 ja selle elukohajärgses asutuses registreerimine inimese õigust saada elukohajärgses riigis ravikindlustushüvitisi pädeva asutuse kumul.² Liikmesriigi pädev asutus üksnes tõendab kindlustatu elukohajärgsele pädevale asutusele, et ravikindlustusjuhtumi realiseerumisel kannab vastavalt koordineerimismääruse artiklile 35 ravikulud pensioni maksva liikmesriigi pädev asutus.

11. Avaldusaluses asjas pole vaidlust, et avaldaja polnud end pärast töötamist Saksa pädeva asutuse juures koordineerimismääruse mõttes registreerinud ning soovis end Saksa pädeva asutuse juures registreerida tagantjärele. Kuna aga vormikohane tõend E121 on deklaratiivne, ei saanud asjaolu, et avaldaja oli end Eesti pensionärina jätnud Saksa pädeva asutuse juures registreerimata, mõjutada avaldaja õigust saada Saksamaal perioodil 01.09.2012 kuni 18.12.2012 mitterahalisi hüvitisi. Teisisõnu pidanuks Eesti Haigekassa avaldaja perioodil 01.09.2012 kuni 18.12.2012 tekkinud ravikulud kinni maksma niikuinii.

Millistele andmetele tuginedes tuli vormikohane tõend E121 väljastada

12. Nähtuvalt sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni 22.12.2009 otsuse nr S6, milles käsitletakse elukohajärgses liikmesriigis registreerimist vastavalt rakendusmääruse artiklile 24 ning rakendusmääruse artikli 64 lõikega 4 ettenähtud arvestuste koostamist,³ p 2 alapunktist a on kuupäevaks, millest alates mitterahaliste hüvitiste kulud tagasi makstakse, kuupäev, mil omandatakse õigus saada mitterahalisi hüvitisi pädeva liikmesriigi õigusaktide kohaselt ja mis on märgitud hüvitiste saamise õigust tõendavasse dokumenti. Tulenevalt sama otsuse p 2 alapunktist b on kuupäevaks, millest alates mitterahaliste hüvitiste kulud tagasi makstakse, elukoha või registreerimise muutmise kuupäev, kui see on punktis a osutatud kuupäevast hilisem ja märgitud elukohajärgse asutuse väljastatud dokumenti vastavalt rakendusmääruse artikli 24 lõikele 2. Kuna vormikohase tõendiga E121 deklareerib pädev asutus, et võtab enda kanda inimese ravikulud, tuleb seega olukorras, kus inimesel on tekkinud õigus mitterahalistele hüvitistele enne elukohavahetust, vormikohasele tõendile E121 märkida elukohamuutust tähistav kuupäev.

13. Eespool toodust tulenevalt tõusetub küsimus, milliste reeglite järgi tuleb teha kindlaks kindlustatu elukohamuutust tähistav ja vormikohasele tõendile E121 kantav kuupäev.

14. Kindlustatu elukoha määratlemise küsimusi reguleerib esiteks liikmesriikide enda kehtestatud õigus. Liikmesriikide õiguse kõrval reguleerib elukoha määratlemist aga nii koordineerimismääruse art 1 p j kui ka rakendusmääruse artikkel 11. Neist vastavalt koordineerimismääruse art 1 punktile j on elukoht koht, kus isik tavaliselt elab. Kuidas

¹ Euroopa Kohtu 14.10.2010 otsus nr C-345/09 asjas J. A. van Delft jt vs College voor zorgverzekeringen, p 61.

² Euroopa Kohtu 14.10.2010 otsus nr C-345/09 asjas J. A. van Delft jt vs College voor zorgverzekeringen, p 62.

³ Koordineerimiskomisjoni 22.12.2009 otsus nr S6, kättesaadav arvutivõrgust: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:107:0006:0007:EN:PDF>.

määratleda kohta, kus isik tavaliselt elab, reguleerib täpsemalt rakendusmääruse art 11 lg 1. Selle sätte järgi määratakse isiku tegevuste huvikese kindlaks tuginedes üldhinnangule kogu asjakohaste faktidega seotud kättesaadava teabe kohta, mis võib vajaduse korral hõlmata järgnevat kriteeriume:

- a) asjaomaste liikmesriikide territooriumil viibimise kestus ja järjepidevus,
- b) isiku olukord, sealhulgas
 - i) mis tahes teostatavate tegevuste olemus ja eripära, eelkõige koht, kus isik tavaliselt neid tegevusi teostab, tegevuse stabiilsus ning mis tahes töötamiseks sõlmitud lepingu kestus;
 - ii) perekonnaseis ja perekondlikud sidemed,
 - iii) mis tahes tasustamata tegevuste teostamine,
 - iv) õpilaste puhul tuluallikas,
 - v) tema elukoha olukord, eelkõige see, kui alaline see elukoht on;
 - vi) liikmesriik, mida peetakse maksustamise tähenduses isiku elukohaks.

Seejuures kui art 11 lõikes 1 loetletud asjaomastel faktidel põhinevate eri kriteeriumide kohaldamine ei vii asjaomaste asutuste vahelise kokkuleppeni, peetakse isiku tegeliku elukoha kindlaksmääramisel otsustavaks tema sellistest faktidest ja asjaoludest, eelkõige elukohavahetuse põhjustest, ilmnevat kavatsust (rakendusmääruse art 11 lg 2).

15. Nähtuvalt rakendusmääruse art 11 lõikest 1 kohaldub rakendusmäärus inimese elukoha määramise küsimuses siis, kui mitme asjassepuutuva liikmesriigi õigusakti kohaldamise tulemusel elaks inimene õiguslikult võttes samaaegselt erinevates riikides, mistõttu kohalduksid tema suhtes samaaegselt mitme liikmesriigi sotsiaalkindlustusaktid. Nimelt on viidatud sättes kirjas, et liikmesriikide asutused määravad siis, kui kahe või enama liikmesriigi asutuste vahel on erimeelsusi selle isiku elukoha kindlaksmääramise küsimuses, kelle suhtes koordineerimismäärust kohaldatakse, ühisel kokkuleppel kindlaks asjaomase isiku tegevuste huvikeskme. Rakendusmääruse preambula punktist 10 nähtuvalt on see vajalik põhjusel, et valitseks selgus, kelle õigusakte isiku olukorda arvestades kohaldatakse või kellele lasub kohustus talle teatavaid hüvitisi maksta. Seega ülejäänud juhtudel, mil konkreetset juhul konflikti inimese elukoha määramise küsimuses pole, kohalduvad elukoha määramisel liikmesriigi enda õigusaktid.

Ühtlasi tuleneb esitatust, et pädeval asutusel tuleb olukorras, kus liikmesriikide andmed kindlustatu elukoha osas on vastukäivad, määratleda kindlustatu elukohana koht, kus asub tema tegevuste huvikese, kasutades selleks asjakohaseid kriteeriume.

16. Eespool toodud asjaoludest nähtub, et kuigi avaldaja polnud alaliselt teise EL liikmesriiki elama asumisest vastuolus Eesti õigusega (rahvastikuregistri seaduse § 45 lõikega 2) Eesti rahvastikuregistris, Eesti Haigekassat ega Sotsiaalkindlustusametit teavitanud, oli ta ometi aasta aega elanud registreeritud alalise elanikuna Saksamaal. Avaldaja teavitas Eesti Haigekassat oma elukoha muutusest tagantjärele alles 11.01.2013, mil Eesti Haigekassa oli Eesti rahvastikuregistri kandele ja avaldaja taotlusele tuginedes avaldajale vormikohase tõendi E121 juba väljastanud. Seega sai Eesti Haigekassa alles 11.01.2013 teada, et tema käsutuses olnud Eesti rahvastikuregistri andmete ja avaldaja enda väidetava tegeliku elukoha vahel esines vastuolu.

17. Leian neil asjaoludel, et Eesti Haigekassa ei eksinud avaldajale vormikohast tõendit E121 väljastades põhiõiguste ja –vabaduste tagamise põhimõtte ning hea halduse tava vastu.

Kas põhjendatud kahtluse korral peab vormikohase tõendi E121 väljastanud asutus kontrollima selle õigsust

18. Küll aga leian, et jättes kontrollimata enda väljastatud vormikohase tõendi E121 sisulise õigsuse pärast seda, kui Eesti Haigekassa sai teada tema käsutuses olnud elukohaandmete ja avaldaja väidetava tegeliku elukoha vahel, ei järginud Eesti Haigekassa põhiõiguste ja –vabaduste tagamise põhimõtet ning hea halduse tava.

19. Igäühe põhiõigus heale haldusele tuleneb nii Eesti Vabariigi põhiseaduse §-st 14 kui ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41. Hea halduse tava järgi peab haldusorgan tegutsema selle nimel, et haldusasjad lahenevad õigelt ja õiglaselt. Muu hulgas lasub haldusorganil sellest tulenevalt kohustus õiguskindlust kahjustamata uuendada põhjendatud kahtluse korral menetlus siis, kui haldusasja vale või ebaõiglase lahenduse tõttu jääksid menetluse subjekti kanda koormavad tagajärjed.

20. Nähtuvalt rakendusmääruse artikkel 24 lõikest 2 kehtib vormikohane tõend E121 kuni pädev asutus teatab elukohajärgsele asutusele selle tühistamisest. Seega peab elukohajärgne asutus lähtuma pädeva liikmesriigi asutuse väljastatud vormikohasest tõendist E121 kuni see kehtib. Sama põhimõtet on EL seadusandja väljendanud rakendusmääruse artiklis 5. Täpsemalt näeb rakendusmääruse artikkel 5 lg 1 ette, et liikmesriigi asutuse väljastatud dokumente, mis näitavad isiku olukorda põhimääruse ja rakendusmääruse kohaldamise eesmärgil, ning tõendusmaterjale, mille alusel need dokumendid on välja antud, aktsepteeritakse teiste liikmesriikide asutustes niikaua, kuni need väljastanud liikmesriik ei ole neid tagasi võtnud või kehtetuks tunnistanud. Seejuures kui esineb kahtlus dokumendi kehtivuses või selles esitatud asjaolude täpsuses, palub dokumendi saanud liikmesriigi asutus nähtuvalt rakendusmääruse art 5 lõikest 2 dokumendi väljastanud asutuselt vajalikke selgitusi ja vajaduse korral kõnealuse dokumendi tagasivõtmist. Dokumendi väljastanud asutus vaatab dokumendi väljastamise põhjused läbi ja vajaduse korral võtab dokumendi tagasi. Seega lubab rakendusmäärus liikmesriigi asutusel enda väljastatud dokumente, sh vormikohast tõendit E121, muuta (võtta tagasi ja väljastada vajadusel uus), kui on selgunud, et vormikohasel tõendil E121 esitatud andmed pole õiged.

21. Leian, et kuigi rakendusmääruse artikkel 5 lõike 2 sõnastusest võib jääda mulje nagu oleks pädev asutus õigustatud enda väljastatud vormikohaseid tõendeid n-ö ümber vaatama vaid teise liikmesriigi asutuse palvel, siis nii see pole. Nimelt ei piira rakendusmääruse artikkel 5 pädeva asutuse õigust enda väljastatud vormikohaseid tõendeid muuta ka siis, kui selleks tuleb initsiatiiv mujalt (nt puudutatud isik taotleb tõendi muutmist). Tõlgendades sama sätet kooskõlas hea halduse põhimõttega, olen seisukohal, et vormikohase tõendi väljastanud liikmesriigi asutus peab siis, kui talle on saanud selgeks, et tema väljastatud tõend sisaldab ebatäpseid andmeid ja neist ebatäpsustest sõltuvad kindlustatu õigused, vormikohast tõendit muutma. Ühtlasi tuleneb sellest, et olukorras, kus vormikohase tõendi väljastanud liikmesriigi asutusel on tekkinud põhjendatud kahtlus tema väljastatud tõendi andmete täpsuses, tuleb tal alustada menetlust vormikohase tõendi muutmiseks.

22. Avaldusaluses asjas pidi Eesti Haigekassale olema 11.01.2013 selge, et vähemasti perioodil 01.09.2012 kuni 18.12.2012 võis Saksamaa pädev asutus pidada avaldaja elukohaks Saksamaad, mistõttu avaldajale väljastatud vormikohane tõend E121 ei pruukinud õigesti kajastada avaldaja elukoha muutust tähistavat kuupäeva. Kuna taolistel puhkudel tuleb lähtuda kindlustatu elukoha määratlemisel koordineerimismääruse ja rakendamismääruse reeglistikust, pidanuks kõnealusel juhtumil Eesti Haigekassa kooskõlas hea halduse põhimõttega tõendi väljastamise menetluse omal algatusel uuendama ning selgitama koordineerimismäärusele ja

rakendusmäärusele tuginedes välja, millal avaldaja oli oma elukohta muutnud. Seda enam, et Eesti Haigekassale oli teada, millised negatiivsed tagajärjed võivad avaldajale saabuda siis, kui talle väljastatud vormikohasel tõendil E121 on vale elukohamuutust näitav kirje.

Kokkuvõttes leian, et avaldajale vormikohast tõendit E121 väljastades järgisite põhiõiguste ja –vabaduste tagamise põhimõtet ning hea halduse tava. Küll aga olen seisukohal, et oleksite pidanud pärast seda, kui Teil pidi olema tekkinud põhjendatud kahtlus avaldaja elukoha osas perioodil 01.09.2012 kuni 18.12.2012, hindama põhiõiguste ja –vabaduste tagamise põhimõttest ning hea halduse tavast tulenevalt Teie väljastatud vormikohasel tõendil E121 olevate andmete õigsust.

Austusega

/allkirjastatud digitaalselt/

Nele Parrest
õiguskantsleri asetäitja-nõunik
õiguskantsleri volitusel